

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.10. Guterrius à mundo contemptus, mundum vicißim contemnit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

Quia illis succurrere, est eleemosynam dare indigenti, exigit id fraterna charitas; immo iustitia; quia illi pro te stant in acie, & contra hostem, quem arcent, ne tua omnia auferat. Si illi daretur ultro, non cogeret illum extrema necessitas prædari, & pecora tua abigere. Denique gratitudo tua excitabit illum, ut, si quando necesse erit, tibi non solum parcat, sed urbem tuam ipse quoque fidelius defendat.

*Quod insulsum atque sanum, & inhuma-
num verbum, cum Marcus audisset, seq̄, de
fide incusatum, nec illam satis domino præsti-
tisse putans, illico curiam regis Legionis petijt.
Qua de causa? ut Didacū de ingrato ani-
mo accusaret? aut ut iam alij domino ser-
uiret? nequaquam: sed ut mundo ostende-
ret, quàm nihili facienda sit eius pompa,
quantaq; fidelitate dominis sit seruiendum.
Itaque prolixam barbam, & negligenter
comptos impexosq̄ deferens capillos, vi-
lissimasq̄ indutus vestes aulam adiit, ipso
habitu incognitus. Quid eum hoc appara-
tu quæsiisse putatis? Mundum voluit con-
temnere, Deo voluit, tamquam novus
Alexius, aut novus Calybita, latitans, im-
mo tamquam Lazarus, in omni humilitate,
G 4 seruire,*

X.
GVTER-
RIVS A
MVNDO
CONTEM-
PTVS,
MVNDVM
VICISSIM
CONTEM-
NIT.

seruire, vt maiorem inde mercedem fidelitatis repperaret. Siquidem, cum nullam sciret viliozem in tota aula condicionem, mundum in mundo decipiens, inter canes venatorios regis se recepit, atque cum illis panem angustia comedit. Nemo nescit, quid talis condicio secum ferat, quem sortiarur cibum, quem potum, quem locum habitationis, quem foetorem ac pestem narium, quem tumultum & latratum auribus excipiendum; denique quantum contemptum; quippe cum abiectissimos volumus appellare, *canum pueros*, aut ministros vocamus. Talis ille gloriosus, generosus, fidelis, constans miles est factus. Putasses insanire. Ita plane amentes iudicant, ipsi alie-

Sap. 5. 4. *quando dicturi: Nos insensati, vitam illorum aestimabamus insaniam, & finem illorum sine honore. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos fors illorum est. Sed qui sciunt, quam vile, & fluxum sit, quod spernunt; quam longe prestantiora, quae in caelo sperant, libenter purpuras cum centone, honores cum ignominia, gaudia huius mundi cum tribulatione commutant. Quia non sunt condigna passiones huius temporis ad futuram gloriam, quae reuelabitur in nobis. Et*

Rom. 8. 18.

in

In diuino Tribunali multi è stabulis, & pagis, & angulis, nunc Mundo penitus incogniti, vocabuntur ad cælestis gloriæ coronam, purpuratis illis relictis.

Voluit tamen Deus Marci virtutem adhuc etiam in hac vita reddere illustriorem. Nam sicut lux nullis potest tenebris abscondi, ita virtus etiam inter obscuros enitescit. Itaque fuerunt, qui squalidi illius hominis inter canes agentis vitam, mores, actionesque obseruarent, ac tandem quanta sub obsoleto habitu virtus lateret, agnoscerent. Illico igitur ad regem aduolant, eique significant, quantum belli ducem, inter canum greges, aleret. Rex euocatum ad se Marcum interrogauit: *Cur eò usq; se demitteret, qui principem in aula locum facile tenerè posset?* Marcus, postquam multa de mundi vanitate, deque ingrati animi vitio disseruisset, tandem etiam Didaci, cui tam fideliter seruiisset, scomma, remque apud eum gestam ordine commemorat, multisque cum lachrymis obtestatur, ne se rex, tamquam profugum & Castri proditorem prouinere vagarique vltro sineret, sed castrum hero redderet, atque vel hoc pacto se eidem fidem seruare permetteret. Tam generoso

XI.
CVTERRIS
MIRANDIS
FIDELI-
TAS.